

Δεν ανακάλυψε ακόμα την τουρκική κατοχή η απεσταλμένη του ΟΗΕ!



• [BENIZEΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ](#)

Η απεσταλμένη του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, Μαρία Άνχελ Ολγκίν Κουεγιάρ, ολοκλήρωσε και τη δεύτερη επίσκεψη της στην Κύπρο και ακόμη δεν έχει... ανακαλύψει την Τουρκία. Παρακολουθούμε ακόμη το παιχνίδι με την... χαμένη Ατλαντίδα.

Όπως και μετά το πρώτο ταξίδι της, τον περασμένο Φεβρουάριο, έτσι και τώρα εξέδωσε γραπτή δήλωση αποτίμησης της επίσκεψης. Όπως τότε, έτσι και τώρα δεν έκανε καμία αναφορά στην κατοχική δύναμη. Ούτε λέξη για την Τουρκία, η οποία από το 1974 και εντεύθεν κατέχει εδάφη της Κυπριακής Δημοκρατίας. Εάν η κατοχή εδαφών από μια τρίτη χώρα δεν είναι η ουσία του προβλήματος, τότε τι είναι; Ποιό πρόβλημα εντόπισε; Το γεγονός ότι οι Τουρκοκύπριοι δεν παίζουν ποδόσφαιρο σε διεθνείς διοργανώσεις; Ή εάν “καταπιέζονται” οι έποικοι;

Στην πρώτη της δήλωση, το Φεβρουάριο, είχε αναδείξει ως την πιο βασική διαπίστωσή της το ζήτημα της εμπιστοσύνης. Είχε αναφέρει πως «είναι ζωτικής σημασίας να οικοδομηθεί εμπιστοσύνη, η οποία απουσιάζει σοβαρά, ως βασική προϋπόθεση για την οικοδόμηση ενός μέλλοντος». Δηλαδή το Κυπριακό είναι θέμα ΜΟΕ.

Στη δεύτερη γραπτή της δήλωση προχώρησε και ανακοίνωσε πως στόχος είναι να προσδιορίσει «εάν υπάρχει κοινό έδαφος για τη δέσμευση και των δύο πλευρών προς την εξεύρεση βιώσιμης λύσης». [Η κ. Ολγκίν](#) είναι εντολοδόχος του Γενικού Γραμματέα και κατ' επέκταση του Συμβουλίου Ασφαλείας. Το κοινό έδαφος σε ό,τι αφορά το Κυπριακό είναι οι αποφάσεις του Διεθνούς Οργανισμού και όποιος τις αποδέχεται “ανεβαίνει στο τρένο”.

Όπως και την πρώτη φορά, η Κολομβιανή αξιωματούχος των Ηνωμένων Εθνών επέλεξε να έχει συναντήσεις με αυτό που έχει χαρακτηριστεί ως

κοινωνία των πολιτών. Αν και αναγνωρίζει τις δυσκολίες ακόμη και στο πεδίο της κοινωνίας των πολιτών, ωστόσο, ανέφερε ότι «υπάρχουν πάντα φωνές που αποκαλύπτουν την ανθεκτικότητα των κοινωνιών που ονειρεύονται μια διαφορετική ζωή και που αποδεικνύουν ότι η ελπίδα είναι αναγκαία και υποχρέωση».

Και θα ήταν καλό αυτές «οι φωνές της ανθεκτικότητας» να είναι εκείνες που αντιστέκονται στη διατήρηση των κατοχικών δεδομένων και όχι αυτές της αναγνώρισής τους μέσα από φόρμουλες και “συμβιβασμούς”. Αυτές οι φωνές να μην είναι οι προσαρμοστικές, που εξισώνουν ευθύνες και αποδέχονται στο Κυπριακό την όποια λύση. Στην [κ. Ολγκίν](#) πρόσφατα ανατέθηκε το χαρτοφυλάκιο του Κυπριακού και μετά που πέρασε από το μικροσκόπιο αξιολόγησης πολλών “εμπλεκομένων”. Δεν ήταν, όπως είναι γνωστό, η πρώτη επιλογή. Η πρώτη βολιδοσκόπηση απορρίφθηκε, ως γνωστό, από την κατοχική πλευρά.

Τίποτα για την κατοχή...

Η κ. Άνγκελ Κουεγιάρ, αναλαμβάνοντας το δύσκολο εγχείρημα του Κυπριακού δεν επέλεξε, βέβαια, να διαμορφώσει ιδιαν άποψη για το θέμα, αλλά στηρίχθηκε σε όσους θεωρούν, ισχυρίζονται, ότι κατέχουν την πατέντα στο Κυπριακό. Ακολουθεί κι αυτή την πεπατημένη ότι το πρόβλημα στο νησί είναι οι διακοινοτικές διαφορές και όχι η τουρκική κατοχή. Κι όταν μπει κάποιος στη λογική αυτή, τότε αποδέχεται και διάφορα αφηγήματα.

Όπως αυτό με τους... καταπιεσμένους Τουρκοκύπριους, που θέλουν λύση, την οποία βέβαια εγκρίνει η Τουρκία επειδή θα περιλαμβάνει την εσαεί παρουσία της στο νησί και πως είναι οι... αλαζόνες Ελληνοκύπριοι που απορρίπτουν τα πάντα. Αυτά πιστεύουν όσοι ξεχνούν τι έγινε το 1974 και πώς διαμορφώθηκε ως αποτέλεσμα της εισβολής και της κατοχής η κατάσταση επί εδάφους.

Στη δήλωσή της αναφέρει πως «θα ήταν πολύ καλό για όλους να έρθουν κοντά στις ατομικές και συλλογικές ευκαιρίες που θα έφερνε μια αλλαγή, μετατρέποντας έτσι τις δυσκολίες του παρελθόντος σε θεμέλια για ένα

βιώσιμο μέλλον». Ωραία λόγια. Μέλλον, ωστόσο, μπορεί να υπάρξει μόνο χωρίς κατοχή και εξαρτήσεις. Αλλά αυτό πώς θα επιτευχθεί όταν ασχοληθεί η λεγόμενη διεθνής κοινότητα με την κατοχική δύναμη. Είναι ως να συζητάμε για την Ουκρανία ένα μοντέλο εσωτερικής συνταγματικής δομής, να παρακάμπτεται η κατοχή εδαφών και να αφήνεται η Ρωσία εκτός της μεγάλης εικόνας.

<https://slpress.gr/ethnika/den-anakalipse-akoma-tin-tourkiki-katoxi-i-apestalmeni-tou-oie/>